

عنوان مقاله:

ارائه مدل جهت مدیریت و بهبود روسازی مسیرها در سطح شبکه مبتنی بر پیش بینی شاخص IRI

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در مهندسی عمران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

افشین عندلیبی - کارشناسی ارشد مهندسی عمران، گرایش راه و ترابری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند، ایران

خلاصه مقاله:

اهمیت پیش بینی وضعیت روسازی سبب توجه به برنامه ریزی های بلند مدت در خصوص زمان و گزینه های ترمیم و نگهداری روسازی می شود مدل های متفاوتی ارائه شده است از جمله این مدل ها می توان به برونمایی مستقیم (برای پیش بینی های کوتاه مدت) و مدل رگرسیونی اشاره کرد. هدف اصلی این مقاله یافتن مدلی است که بتواند وضعیت روسازی را در سطح شبکه در آینده پیش بینی کند. برای این منظور از شبکه های عصبی مصنوعی که بر گرفته از شرایط بیولوژیکی است استفاده شده است. با توجه به آنکه شبکه های عصبی مصنوعی امروزه به صورت گسترده در علوم مهندسی مورد استفاده قرار گرفته است. روسازی مورد استفاده در این مقاله از نوع انعطاف پذیر است و متغیر های ورودی شامل عمر روسازی به صورت یک عدد، تعداد محور، میزان بارندگی و ضخامت معادل روسازی با استفاده از ضرایب انستیتو آسفالت است. البته عوامل دیگری همچون کیفیت آسفالت، کیفیت اجرا، تکنولوژی ساخت و... می تواند در پروسه زوال روسازی نقش داشته باشند که به علت عدم دسترسی به این عوامل در این مقاله لحاظ و بررسی نشده است.

کلمات کلیدی:

روش آموزش، اندازه حرکت، مدل رگرسیونی، شرایط روسازی، شبکه عصبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1240089>

